

ningen i ikke ringe Grad usikker. Jeg maa som saadanne Usikkerhedsmomenter nævne Forøgelsen af Rentenydernes Antal. Det maa sikkert antages, at et betydeligt større Antal vil være berettiget til at hæve Aldersrente end det Antal Personer, som har andraget om at faa Alderdomsunderstøttelse, selv om utvivlsomt en hel Del af de Personer, der vil melde sig til Aldersrenten uden at have været alderdomsunderstøttede, vil være saadanne, hvis Indkomst eller Formue vil bevirke, at de ikke vil naa op paa Aldersrentens fulde Beløb. Endvidere er det jo umuligt at dømme afgørende om Betydningen af, at gifte Kvinder nu faar selvstændig Ret til Aldersrente, ligesom man heller ikke kan have nogen klar Oversigt over, hvor stor Udgiften vil blive derved, at Kommunalbestyrelserne bemyndiges til at give et Tillæg til saadanne alderdomsunderstøttede, der i Henhold til Aldersrenteloven vil faa et mindre Beløb i Aldersrente, end de nu har i Alderdomsunderstøttelse. Endvidere er der den stadig tilstedeværende Mulighed for at yde ogsaa Personer i Alderen 60—65 Aar Aldersrente, for saa vidt det skønnes at være fornødent. Derfor gør man sikkert klogt i at regne med et Tillæg til den af Statistisk Departement beregnede Udgiftssum. Men, som sagt, i Sammenligning med det mægtige Beløb, som det viser sig, at Alderdomsunderstøttelsen er naaet op til, vil Merudgiften ved Aldersrentens Gennemførelse blive væsentligt mindre, end den maatte angives til paa det Tidspunkt, da Finansministeren ved Finanslovsforslagets Fremlæggelse anslog den — paa Grundlag af de Oplysninger, der da stod til hans Raadighed gennem Indenrigsministeriet — til 9 Mill. Kr.

Hvad selve Skalaen angaar, skal jeg ikke her nævne de enkelte Sætser. Naar Lovforslaget om et Øjeblik er til det høje Tings Disposition, vil enhver selv kunne gennemse det. Jeg skal kun nævne, at i Henhold til denne Skala deles Kommunerne i 6 Klasser under Hensyn til Levevilkaar i Almindelighed, Prisorhold og lignende. København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner udgør een Klasse, Købstadkommuner og Marstal deles i to Klasser og Landkommuner i tre Klasser, saaledes at den øverste Klasse i Rækken af Landkommuner stilles lig med den laveste i Rækken af Købstadkommuner. Der er altsaa her gennemført en nøjere Differentiering, end Tilfældet var i det tidligere Aldersrentelovforslag. Afgørelsen

af, efter hvilken Skala der skal ydes Aldersrente i de forskellige Kommuner, foreslaas det at træffe under Hensyn til Prisorholdene og Befolkningens Levevilkaar i Almindelighed i den paagældende Kommune og saaledes, at Kommunalbestyrelserne i Købstæderne, i Marstal og Flækkerne med Indenrigsministerens Samtykke fastsætter, hvilken Skala der skal følges, medens Landkommunerne fastsætter dette med Amsraadets Samtykke for et Tidsrum af 5 Aar ad Gangen, dog for Landkommunernes Vedkommende saaledes, at hvis Amsraadet ikke følger Sogneraadets Indstilling, kan Sogneraadet indanke Sagen for Indenrigsministeren. Til de faste Sætser i Skalaen gives der saa et Tillæg for Opsættelse af Begæring om Aldersrente. Der foreslaas altsaa her, ligesom Tilfældet var i det tidligere for det høje Ting foreliggende Aldersrentelovforslag, at sætte en Præmie for fortsat Arbejdsvillie og Flid hos gamle, som overhovedet endnu er i Stand til at leve Livet ved egne Kræfter; og Lovforslaget er i den Hensigt formet saaledes, at for at vente til det fyldte 66de Aar gives der et Tillæg af 10 pCt. — dog for enlige Mænd et Tillæg af 11 pCt., ikke for at begunstige Mænd i Sammenligning med Kvinder, men af Hensyn til den mindre Levesandsynlighed for Mænd end for Kvinder. Opsættes Aldersrentehævningen til det fyldte 67de Aar, er Tillæget 20 pCt. — 22 for Mænd —, og til det fyldte 68de Aar 30 pCt. — 33 for Mænd. Udover det fyldte 68de Aar vil Aldersrenten vedblivende være af den for dette Aar fastsatte Størrelse. Disse Tillæg er nu indrettet saaledes, at der gennem dem virkelig er givet en Præmie for at opsætte Hævningen til en senere Alder end det fyldte 65de Aar. Ved et Uheld var der i det tidligere Lovforslag indløbet den Fejl, at vel var Sætserne dér forhøjet efter den stigende Alder, men dog ikke anderledes, end at det for de vedkommende vilde være en Fordel at tage Renten tidligst muligt, fordi de ved Oplæg altid vilde kunne købe sig en opsat Livrente, som gav et aarligt Beløb, der var større end det Tillæg, som var fastsat til Rentesatsen, svarende til den yngste Aldersklasse. Det var en Fejl, som var en naturlig Følge af, at man selvfølgelig i Statistisk Departement, hvor Beregningerne var foretaget, og hvor ogsaa disse Beregninger er foretaget, ikke er indrettet paa Aktuarvirksomhed og paa Beregninger i Tilknytning til Livsforsikringsteknik.